

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 802/ 14 lipca 2024 ISSN 2080-0010

XV Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Am 7, 12-15

Czytanie z Księgi proroka Amosa: Amazjasz, kapłan w Betel, rzekł do Amosa: «„Widzący”, idź sobie, uciekaj do ziemi Judy! I tam jedź chleb, i tam prorokuj! A w Betel więcej nie prorokuj, bo jest ono królewską świątynią i królewską budowlą». I odpowiedział Amos Amazjaszowi: «Nie jestem ja prorokiem ani nie jestem synem proroków, gdyż jestem pasterzem i tym, który nacina sykomy. Od trzody bowiem wziął mnie Pan i rzekł do mnie Pan: „Idź, prorokuj do narodu mego, izraelskiego!”»,

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Psalm (Ps 85 (84), 9ab i 10. 11-12. 13-14)

Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: * oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom. Zaprawdę, bliski jest Jego zbawienie † dla tych, którzy Mu cześć oddają, * i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Łaska i wierność spotkają się z sobą, * ucałują się sprawiedliwość i pokój. Wierność z ziemi wyrośnie, * a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam szczęściem obdarzy, * a nasza ziemia wyda swój owoc. Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, * a śladami Jego kroków zbawienie.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 1, 3-14

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa; On nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. W Nim mamy odkupienie przez Jego krew – odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia, przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni cza-sów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to,

co na ziemi. W Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu – my, którzy już przedtem nadzieję złożyliśmy w Chrystusie. W Nim także i wy, usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu, w Nim również – uwierzywszy, zostaliście naznaczeni pieczęcią, Duchem Świętym, który był obiecany. On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością Boga, ku chwale Jego majestatu.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Ef 1, 17-18

Niech Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa, przeniknie nasze serca swoim światłem, abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

EWANGELIA

Mk 6, 7-13

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi i przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz łaski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosi. «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziejcie dwóch sukien». I mówił do nich: «Gdy do jakiegoś domu wejdzicie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakimś miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd, strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich». Oni więc wyszli i wzywali do nawracania się. Wyrzucali też wiele złych duchów, a wielu chorych namaszczała olejem i uzdrawiali.

Oto Słowo Pańskie

Intencja Różańcowa Kół Żywego Różańca

07.07- 08.09.2024

Módlmy się za Kościół,
aby umocniony darami Ducha Świętego
nieustannie był znakiem nadziei
dla ludzi.

W Klimatach:

Mój domowy zbiór krzyży
i krucyfiksów..... 2

100. wystawa sztuki
w Galerii "Dzwonnica"..... 4

Redakcja

Klimatów św. Anny

zaprasza
parafian i wspólnoty parafialne
do współtworzenia naszego
parafialnego tygodnika.

Nadsyłane artykuły na tematy
religijne i z życia parafii publikujemy
na łamach Klimatów św. Anny,
aby informować i ubogacać duchowo.

Adres mailowy do kontaktu jest
zamieszczony w stopce redakcyjnej.

Elżbieta Wrotek

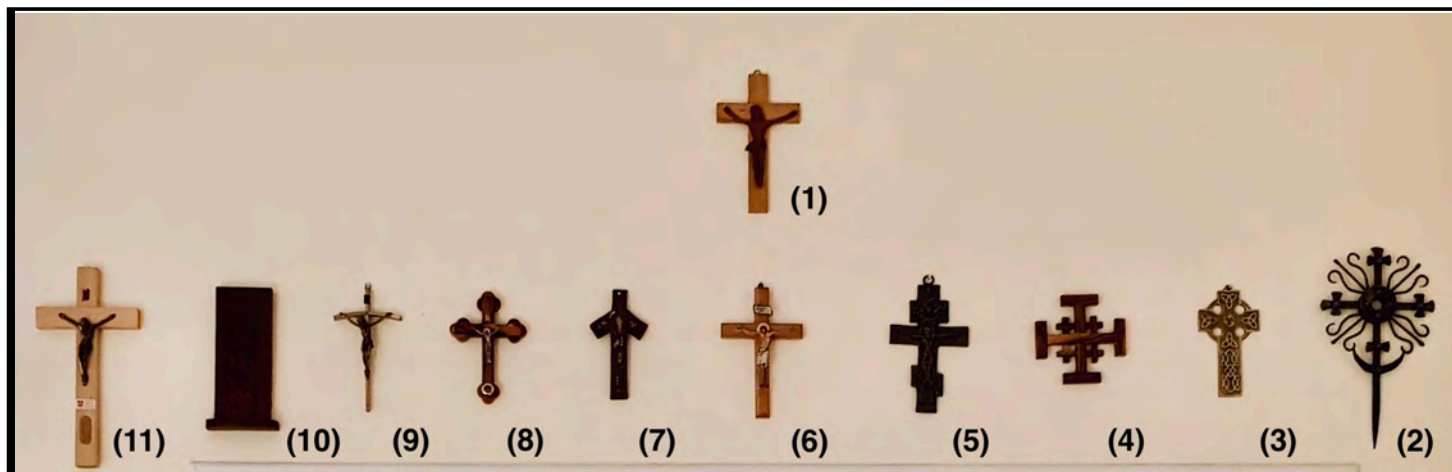
KOMENTARZ

Rozesłanie uczniów to oczywiście część procesu wdrażania ich w posługę, którą będą pełnili po wniebowstąpieniu Jezusa. Przypomnijmy sobie słowa pożegnania z Apostołami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.” Jezus posyłając uczniów, wyposaża ich w szczególne dary. To mocą Jego ostatecznego zwycięstwa nad grzechem, śmiercią i szatanem mogą wypędzać złe duchy i uzdrawiać. Tak jest po dziś dzień i będzie do skończenia świata.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Mój domowy zbiór krzyży i krucyfiksów.

W ciągu długich dziejów chrześcijaństwa ukształtowało się bardzo dużo wyobrażeń krzyża. Znaczący przedmiot wyróżniają ok. 400 jego form, z czego ok. 300 jest stosowanych w heraldyce. Także forma krucyfiksu ulegała ewolucji. Fot. Jan Parafiniuk.

Symbolika Krzyża

Krzyż i krucyfiks (krzyż z pełną postaciową figurą Chrystusa) to najważniejsze symbole dla każdego katolika i nieodzowny element kultu wszystkich odłamów chrześcijaństwa. Warto sobie jednak uświadomić, że nie zawsze tak było. Dla pierwszych chrześcijan krzyż zbyt kojarzył się z jedną z okrutniejszych, upokarzających metod wymierzania kary śmierci w starożytnym Rzymie, wykonywaną wobec niewolników i skazańców, którzy nie byli obywatelami Rzymu i woleli oni stosować inne symbole swojej wiary, np. znak ryby. Ukrzyżowanie jako forma egzekucji ma jednak dużo dłuższą historię i pojawiła się na Bliskim Wschodzie ok. V wieku p.n.e. Stosowali ją Asyryjczycy i Persowie, a po podbojach Aleksandra Macedońskiego dotarła ona do Grecji, a następnie do Rzymu. Nie wykonywali jej Żydzi, gdyż w ich prawodawstwie skazaniec musiał być pochowany tego samego dnia, a powolna śmierć na krzyżu takiej gwarancji nie dawała. Dopiero po zniesieniu tej kary w IV w. przez cesarza Konstantyna Wielkiego krzyż zaczął się upowszechniać jako element kultu. Jeszcze później, gdyż w VI w. pojawił się krucyfiks. Oba te znaki w coraz to bardziej zróżnicowanych formach przeniknęły następnie do wielu sfer kultury stając się rozpoznawalnym symbolem naszej cywilizacji. Znajdziemy je na wielu wybitnych dziełach sztuki, a krzyż napotkamy w herbach zakonów, rodów, miast czy regionów, flagach państw (kraje skandynawskie, Wielka Brytania, Dominikana, Szwajcaria, Grecja) i ich godłach (Słowacja, Węgry), symbolach organizacji (Czerwony Krzyż) czy stowarzyszeń, jako formę najważniejszych państwowych odznaczeń w wielu krajach itd.

Krzyże i krucyfiksy

W ciągu długich dziejów chrześcijaństwa ukształtowało się bardzo dużo wyobrażeń krzyża. Znaczący przedmiot wyróżniają ok. 400 jego form, z czego ok. 300 jest stosowanych w heraldyce. Także forma krucyfiksu ulegała ewolucji. Pierwsze wyobrażenia krucyfiksu pokazywały Chrystusa tryumfującego.

Przedstawiały one namalowaną postać Chrystusa żyjącego, ubranego w długą tunikę, ze skierowaną na wprost głową, otoczoną nimbem lub w królewskiej koronie, który rozpostartymi ramionami wykonuje gest błogosławieństwa. W XI w. w Bizancjum, za sprawą patriarchy Michała Cerulariusza pojawił się krucyfiks Chrystusa cierpiącego. Jego postać, przedstawiana często w bardzo naturalistyczny sposób, jest odarta z szat, z koroną cierniową na głowie opuszczonej zwykle w prawą stronę, często ze śladami męki, w momencie konania lub krótko po nim. Na Zachodzie upowszechnił się ten typ krucyfiksu, już zwykle jako rzeźba, z wprowadzeniem gotyku w sztuce. Zwróćmy jeszcze uwagę na ułożenie stóp Chrystusa. Na starszych wyobrażeniach są one ustawione równolegle obok siebie, przebite dwoma gwoździami, co w Kościołach Wschodnich praktykuje się do dzisiaj. W Kościele katolickim zastąpił go krucyfiks ze stopami ułożonymi prawa na lewej i przybitymi jednym gwoździem.

Krzyż Chrystusa

Nie mamy dokładnych informacji jak wyglądał krzyż, na którym poniósł śmierć nasz Zbawiciel. Przypuszczalnie był on wykonany przez cieślę z drewna pospolitej na obszarze śródziemnomorskim pini (miejscowego gatunku sosny) i składał się z dwóch belek: dłuższej, w formie pala, pionowo ustawionej (stipes) i krótszej, poprzecznej (patibulum). U góry belki pionowej umieszczono niewielką tabliczkę (titulus) z podaniem powodu kary (zwykle titulus mocowano pod stopami skazańca). Stipes mógł być wyposażony w kołek zwany sedulum, na którym wspierał się korpus skazanego. Zapobiegało to rozerwaniu ciała pod jego ciężarem przez gwoździe, ale mogło wydłużyć agonię nawet do kilku dni. Wątpliwe jednak, czy znajdował się on także na krzyżu Chrystusa. Wbrew utartym wyobrażeniom, utrwalonym na wielu dziełach sztuki, Chrystus nie dźwigał na Golgotę całego krzyża. Stipes znajdował się już na miejscu kaźni i był zwykle wielokrotnie wykorzystywany. Skazaniec dźwigał na drodze krzyżowej tylko patibulum, co i

tak było bardzo wyczerpujące, gdyż belka ta miała zapewne 2 m długości i ważyła ok. 60 kg. Pozostałości świętego Krzyża wrzucone do krasowej jamy na Golgocie według tradycji odnalazła i rozpoznała po cudownych właściwościach św. Helena, matka cesarza Konstantyna w IV w. Jego fragmenty, czczone jako relikwie w wielu miejscach na świecie, zachowały się do dzisiaj.

Znaczenie Krzyża

Krzyż nie jest dla katolików elementem dekoracyjnym, osobistą ozdobą ani talizmanem, ale jako symbol religijny wymaga należącego szacunku i do celów kultowych powinien być poświęcony. Niektóre z form, jakie przyjął krzyż należy jednak ostrożnie wykorzystywać do tych celów. Dotyczy to np. odwróconego o 180 stopni krzyża św. Piotra – gdyż według tradycji w takiej pozycji został ukrzyżowany apostoł w Rzymie – stosowanego przez satanistów czy krzyża celtyckiego, z wpisanym w krzyż okręgiem, wykorzystywanego przez niektóre ruchy neopogańskie. Także krzyż św. Andrzeja w kształcie litery X bardziej kojarzy się dziś ze znakiem drogowym ustawianym przed przejazdem kolejowym niż z elementem religijnym.

Żyjemy w czasach, kiedy kierując się fałszywym rozumieniem neutralności światopoglądowej próbuje się usuwać krzyż z przestrzeni publicznej. Coraz rzadziej spotykamy go też w domach ludzi podążających za utrudą nowoczesności, często bez świadomości, że w ten sposób odcinają się od cywilizacyjnych korzeni. Stając w obronie obecności krzyża nie tylko w sferze prywatnej, ale i w życiu społecznym warto uświadomić sobie, co wiemy o tym najważniejszym znaku naszej wiary, poznać choć niektóre z form, jakie może przyjąć, ich historię i symbolikę. Nie roszcząc pretensji do wyczerpującego opracowania, proponuję rozpocząć prezentację na przykładzie domowego, niewielkiego zbioru krzyży i krucyfiksów, który udało mi się zgromadzić, pokazanego na zdjęciach choć niestety ze względu na skalę bez widocznych wielu istotnych szczegółów.

Zbiór krzyży

Najwyżej jest umieszczony drewniany krucyfiks (1) zakupiony w Górach Świętokrzyskich jeszcze w czasach studenckich, który towarzyszy nam od dziesiątków lat w każdym miejscu zamieszkania. Dwa skrajne w poziomym szeregu, przypadkowo nieco większe, otrzymane w prezencie krzyże nawiązują do kresów dawnej Rzeczypospolitej. Prosty w formie krucyfiks, skrajny po lewej (11), ma u dołu wmontowany fragment ze zniszczonego przydrożnego dębowego krzyża na Wołyniu. Metalowy krzyż, skrajny po prawej (2), wykonany przez żmudzkiego kowala przed ponad stu laty, ma typową formę krzyży spotykanych na Litwie. Pośrodku ma mały okrąg, z którego rozchodzą się stylizowane promienie, a u dołu sierp księżycy. Obie te formy pochodzą od schryścianizowanych elementów wierzeń pogańskich (Litwini byli jednym z ostatnich ochrzczonych narodów Europy), a sierp księżycy, teraz związany z kultem Maryjnym, stał się rozpoznawalnym litewskim symbolem. Na lewo od litewskiego znajduje się metalowy krzyż celtycki (3) przywieziony ze stolicy Irlandii - Dublin. Jego charakterystycznym elementem jest umieszczony centralnie okrąg także będący pogańską pozostałością wierzeń dawnych Celtów zamieszkujących Wyspy Brytyjskie. Wpisany w okrąg krzyż był symbolem prastarego kultu solarne, który po przedłużeniu ramion krzyża poza okrąg został przejęty przez miejscowych chrześcijan i uzyskał nową symbolikę. Krzyż jest także ozdobiony typowymi dla Irlandii stylizowanymi liśćmi koniczyny, którymi pierwsi misjonarze próbowali przybliżyć miejscowej ludności istotę Trójcy Świętej.

Kolejnym po celtyckim jest wykonany z oliwnego drewna krzyż jerozolimski (4), przywieziony z pielgrzymki do Ziemi Świętej. Ma on formę krzyża greckiego (równoramiennego), laskowanego czyli zakończonego krótkimi poprzeczkami, z umieszczonymi w narożach dodatkowymi czterema małymi krzyżami greckimi. Wprowadzony przez Krzyżowców w XI w. ma bogatą symbolikę, a jako uznawany przez wszystkie odłamy chrześcijaństwa, bywa traktowany także jako symbol ekumenizmu.

Dalej na lewo zostały umieszczone trzy krzyże reprezentujące Kościoły Wschodnie (Prawosławne). Pośrodku znajduje się drewniany krucyfiks (6) typowy dla Cerkwi Greckiej (obrazdku bizantyjskiego) przywieziony z monasteru w Meteorach w środkowej Grecji. Wyróżnia go postać Chrystusa namalowana i wycięta z cienkiej deseczki, gdyż Grecy nie uznają rzeźbionych wyobrażeń postaci. Na prawo od niego znajduje się ośmioramienny, odlany z metalu krucyfiks (5), charakterystyczny dla Cerkwi Prawosławnej obrządku moskiewskiego. Pochodzi on z, czczonej przez prawosławnych jak u nas Jasna Góra, Świętej Góry Grabarka koło Siemiatycz na Podlasiu. Krzyż ten posiada trzy poprzeczki, obok znanych nam tytułus i patibulum ma on u dołu umieszczoną trzecią, ukośną poprzeczkę (suppedaneum) podtrzymującą stopy Chrystusa. Następnym prawosławnym krzyżem jest umieszczony po lewej, zakupiony w Gruzji ceramiczny krzyż św. Nino (7), charakterystyczny dla Cerkwi Gruzińskiej.

Ma on ramiona opuszczone w dół, gdyż taką formę według tradycji przyjął pierwszy krzyż wykonany przez tę patronkę Gruzji z wiotkich gałązek winorośli związanych jej włosami.

Kolejny w szeregu jest zakupiony w Jerozolimie, wykonany z oliwnego drewna krucyfiks (8), którego każde z ramion jest zakończone trójliściami. To często spotykany element, upowszechniony przez sztukę gotycką, mający wieloraką symbolikę. U dołu krucyfiks ma zamontowaną małą szklaną ampulkę zawierającą szczyptę ziemi świętej. W moim zbiorze reprezentuje on stare chrześcijańskie kościoły: Jerozolimski, Syryjski (Jakobicki) i Chaldejski, znajdujące się obecnie na Bliskim Wschodzie w bardzo trudnym położeniu. Dalej na lewo jest umieszczony ascetyczny w formie, wzorowany nieco na papieskim krzyżu pastoralnym, metalowy krucyfiks (9) zakupiony w Katedrze Westminsterskiej (nie mylić z anglikańskim Opactwem Westminsterskim) w Londynie. Reprezentuje on tutaj Kościół Anglikański i inne kościoły protestanckie. Kolejna jest drewniana stella (10) z niemal niewidocznym na zdjęciu krzyżem ormiańskim. Wyróżniają go stylizowane pęki promieni rozchodzące się nie ze środka, ale z końców ramion krzyża.

W pionowym rzędzie, pod opisywanym już krzyżem wołyńskim (11), znajduje się krzyż (12) zakupiony w sklepie z pamiątkami prowadzonym przez misjonarzy, wspierającymi w ten sposób ubogich w Etiopii. Na tym bogato ornamentowanym metalowym krzyżu noszącym oznaki intensywnego użytkowania można wyróżnić wśród geometrycznych wzorów trójkątne elementy symbolizujące Trójcę Świętą. Choć pochodzi z Etiopii, reprezentuje on tutaj także egipski Kościół Koptyjski, z którego wywodzi się Kościół Etiopski. Dwa niżej umieszczone krzyże są związane z tradycją franciszkańską. U góry znajduje się przywieziony jako pamiątka z Wilna krzyż św. Damiana (13). Jest on kopią XII wiecznego krucyfiksu-ikony znajdującego się obecnie w Bazylice św. Klary w Asyżu i ma bogatą symbolikę wymagającą oddzielnego opracowania. U dołu widzimy przywieziony z Asyżu drewniany krzyż św. Antoniego (14) w formie litery T lub greckiej litery Tau (także Taw - ostatniej litery alfabetu hebrajskiego). Ma on również bardzo bogatą symbolikę. Poniżej znajduje się drewniany krzyż morowy (15) zwany karawaką od hiszpańskiego miasta Caravaca skąd się rozpowszechnił, popularny w Polsce w XVIII i XIX w. w czasie występowania epidemii groźnych chorób zakaźnych. Ma on dwie poprzeczne belki, z których górna jest nieco krótsza, często z umieszczonymi na całości pierwszymi literami odpowiedniej modlitwy. Został on zakupiony niedawno w sklepie z dewocjonaliami, gdzie pojawił się w związku z epidemią covidu. Krzyże morowe nie zawsze mają formę karawaki, co pokazują np. krzyże wilanowskie przy ul. Obornickiej, a forma podwójnego krzyża ma i inne znaczenie (wywodzący się z Bizancjum krzyż patriarchalny i krzyż lotaryński). Kolejny to krzyż św. Jakuba (16), którego oś pionowa ma formę głowni miecza, gdyż apostoł ten został ścięty mieczem, a górne ramiona krzyża kończą się stylizowanymi kwiatami lilii.

Jest on umieszczony na muszli małża prze-grzebka (pektena) i stanowi tradycyjną pamiątkę przywożoną z pielgrzymki do Santiago de Compostela w północnej Hiszpanii. Ostatni u dołu to ceramiczny krzyż (17) ozdobiony meksykańskimi motywami, przywieziony z historycznej franciszkańskiej misji w Kalifornii (USA). Wyróżnia go umieszczony u dołu mały pojemniczek na wodę święconą. Podobne, zwykle metalowe krzyże były niegdyś popularne i w Polsce. Były one umieszczane na wewnętrznych odrzwiach przy wejściu do domu i gość wchodząc i pozdrawiając gospodarzy korzystał z wody święconej podobnie, jak czynimy to wchodząc do kościoła.

Opisane formy krzyża nie wyczerpują rzecz jasna wszystkich spotykanych jego odmian. Ich przybliżenie, podobnie jak związanej z nimi symboliki, to już temat na oddzielne opracowanie.

Jan Parafiniuk

Śródtytuły dodane przez Redakcję.

XV Niedziela Zwykła – 14 lipca 2024 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nim modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. Klub Honorowych Dawców Krwi PCK DAR SERCA serdecznie zaprasza do honorowego oddawania krwi podczas akcji „Królewski dar”, która jest prowadzona dziś w godz. 11.00.-15.00. na terenie Pałacu Króla Jana III. Wszystkim, którzy oddadzą krew w czasie tej akcji zostaną wręczone upominki.
3. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w lipcu w intencji: O powrót młodzieży polskiej do wartości chrześcijańskich i Kościoła przez wstawiennictwo św. Jana Bosko. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek, środę i czwartek o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00.
4. Msza św. w intencji członków Bractwa Adoracyjnego, o nowe powołania do Bractwa oraz za kapłanów posługujących w naszej parafii zostanie odprawiona w najbliższy czwartek, 18 lipca o godz. 18.00. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
5. W miesiącach wakacyjnych: lipiec i sierpień, w niedziele w naszym kościele nie będzie odprawiana Msza św. o godz. 20.00.
6. W tym roku uroczystość patronalną naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Anny, Matki Najśw. Maryi Panny – obchodźć będziemy w niedzielę 28 lipca. Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału w Mszy św. o godz. 13.00., której przewodniczyć będzie ks. Wojciech Bartkiewicz, Rektor WMSD w Warszawie. Nowennę do św. Anny rozpoczniemy 19 lipca. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie, aby w ten sposób lepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.
7. W ramach 100 wystawy sztuki w galerii "Dzwonnica" zapraszamy w lipcu i w sierpniu na prezentację prac dwojga artystów: Barbary Duma-Zacharskiej i Andrzeja Brzozowskiego.
8. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne
 - w poniedziałek, 15 lipca, wspomnienie św. Bonawentury, biskupa i Doktora Kościoła,
 - we wtorek, 16 lipca, wspomnienie NMP z Góry Karmel,
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Z głębokim żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

śp. Aliny TUMIELEWICZ

MAMY naszego Kolegi Wiesława Tumielewicza. Wyrazy żalu i współczucia Wiesławowi i Rodzinie w tym trudnym czasie składają

Koleżanki i Kolega wraz z rodzinami z Akcji Katolickiej par. św. Anny w Wilanowie

100. wystawa sztuki w Galerii "Dzwonnica"

**BARBARY DUMA-ZACHARSKIEJ
i
ANDRZEJA BRZozowskiego**

W Galerii "Dzwonnica" działa również Kawiarenka.

W miesiącach wakacyjnych zapraszamy na 100. wystawę i dobrą kawę.

KAWIARENKA

Sobota 15.00-20.00
Niedziela 10.00-16.00

Od 19 lipca codziennie do 27 lipca br. w kościele Nowenna do św. Anny

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

